

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni dnevi in prazniki, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 97.

V Ljubljani, v torek 29. aprila 1890.

Letnik XVIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 28. aprila.

Dolenjska železnica.

Kakor sem že včeraj brzojavno poročal, izročila je vlada državnim zbornicam predlog o dolenjski železnici. V tem načrtu zakona, ki ga zbornica reši, predno se razide na počitnice, vlada za dolenjsko železnico dovoljuje podporo 2½ milijona gld., od interesentov pa zahteva 600.000 gld. za glavinske delnice. Od tega zneska je brez deželnega doneska dozdaj podpisanih že 550.000 gld., torej primanjkuje še 50.000 gld., ki jih pač ne bo težko dobiti, kadar bo zakon gotov. Kar se tiče ostalih 6.900.000 gld., preskrbeti jih bo treba po zakonu s prioritetskimi obligacijami in prioritetskimi delnicami.

Ali tudi ta veliki znesek ne bo posebno težko dobiti. Med lastniki trboveljskih premogokopov, ki so kupili tudi kočevski premog in med državnimi železnicami se ravno sedaj vrše pogajanja, vsled katerih se država z jedne strani in trboveljska družba z druge strani zavežeta, da država od te družbe vsako leto prevzame, oziroma trboveljska družba odda državi veliko količino premoga za državne železnice, in sicer za jako znižano ceno, prihranek pa, kateri bode znašal vsaj nad 200.000 gl., obrne na korist železničnemu podjetju. Ta pogodba, o kateri vse kaže, da se gotovo dožene, bode veljala za vso koncesijsko dobo, dokler se ne doseže iz lastnih železničnih dohodkov 5 odstotno obrestovanje cele stavbene glavnice. In ker je pričakovati, da bode tudi obratna pogodba z državo prav ugodna, utegne nastati položaj, v katerem bode morda deželi kazalo, mesto že sklenjenega deželnega prispevka ½ milijona goldinarjev za glavinske delnice rajši prevzeti poročstvo za prioritete, kar bi moralo jako povoljno vplivati na financiranje tega podjetja in koristiti tudi deželnim financam.

Pri nezanesljivem in kritičnem političnem položaju prišla je reč ravno še prav pred državno zbornico, ker nastaja vprašanje, bi li bilo mogoče predlog o dolenjski železnici na jesen ugodno rešiti ali ne? Kdor pozna negotove politične razmere, ne upal bi si tega trditi, zato moramo biti tem zadovoljniji, da naši poslanci niso zgrešili ugodnega časa. Prvo zaslugo, da so se dotične obravnave tako hitro završile in se ne odkladale, imata baron Švegelj in profesor Šuklje, ki sta brez prenehanja zasledovala dotične razprave in na merodajnih mestih dregala, da reč nikjer ni obležala. S tem pa nečemo kratiti zaslug onim možem, ki si že od leta 1863. prizadevajo za dolenjsko železnico in ki so s potrebnimi pripravami pripomogli, da se je mogla reč zdaj konečno rešiti; po načelu: vsakemu svoje, radi priznavamo tudi njih zasluge in v splošnji radosti, ki nas navdaja, prav iz srca najiskrenejšo zahvalo izrekamo vsem, ki so se trudili za to prevažno zgradbo.

Budgetna razprava.

(11. dan.)

Učno ministerstvo.

Prvi govornik o centralu učnega ministerstva je bil danes dr. Ebenhoch, ki je govoril zgolj o verski šoli in zavračal ugovore zoper njo. Govor je bil zmeren in zanimiv in je našel na desni splošno priznavanje, levičarji pa z njim seveda niso bili

zadovoljni in njih glavni govornik dr. Fuss se je z največjo silo vani zaganjal. Tudi gledé koroških razmer je govoril Fuss in slovenskim duhovnikom na Koroškem očital, da v šolah, kjer so poleg slovenskih tudi nemški otroci, v krščanskem nauku poučujejo le slovenski, in da ravno to velja o službi božji. Dalje se je skliceval na besede ministre, da je minister preiskoval dogodek s profesorjem, ki je pri shodu Cirilove družbe govoril, pa se prepričal, da so gospodske prav ravnale. Konečno je poslancu Klunu podtikal, da je priporočal pasivni upor na Koroškem.

Po kratkem govoru poslanca Lupula, ki je prišel za dr. Ebenhochom na vrsto in razpravljaj šolske in verske zadeve v Bukovini, bila je razprava sklenjena in sta bila kot generalna govornika izvoljena dr. Fuss, o katerem sem poročal že prej, in češki poslanec Jahn, ki je govoril o šolstvu na Češkem in o dotičnih zahtevah naroda češkega.

Za njim je poslanec Klun v dejanskem popravku zavračal trditve poslanca Fussa, in sklicevaje se na lauski govor dokazoval, da ni res, da bi duhovniki nemške otroke v krščanskem nauku poučevali slovenski, in da službo božjo opravljajo tako, kakor je zaukazana od škofijstva, katero je nemško in kateremu se ne more očitati, da bi nemške katoličane zanemarjalo. Gledé profesorja, ki ga je omenjal dr. Fuss, in zaradi katerega se je skliceval na besede ministre, poslanec Klun omenja, da on ni bil zaslišan, da ni bilo disciplinarne preiskave zoper njega, da torej nikakor še ni dokazano, so li gospodske prav ravnale, ali ne. Konečno dr. Fusu odgovarja zaradi pasivnega upora, rekši, da Fuss menda ni poslušal njegovega govora in tudi ne čital stenografskega zapisnika, ampak svojo modrost zajemal iz „N. Fr. Pr.“, katera prav tako, kakor Fuss, poslancu Klunu podtika, da je priporočal pasivni upor. Iz stenografskega zapisnika, str. 14.682, pa je razvidno, da takega upora ni priporočal, marveč da je prav odločno pred njim svaril.

Po konečni besedi poročevalca Bobrziškega predlaga grof Lažansky glasovanje po imenih; ali namesto petdeset poslancev jih ni bilo pet, ki bi ga bili podpirali; prosil je torej, naj predsednik naznači vsaj število glasujočih. Tej želji ustreže predsednik Chlumecy, ter proglašja, da je bila potrebščina za centralno vodstvo učnega ministerstva v znesku 318.800 gld. in zaklada 200 gld. sprejeta s 130 glasovi proti 16. (Grof Lažansky: Prosim povedati, koliko poslancev ni tukaj. — Klici: To si lahko izračunite sami!)

Pri drugi točki, „šolsko nadzorstvo“, govoril je najprej Türk; za njim pa je prišel na vrsto poslanec Nabergoj, ki je razpravljaj šolske razmere v Trstu in dokazoval, da slovenski prebivalci v mestu nimajo nobene slovenske šole. Imel je za neugodne razmere dovolj poslušalcev, ki so pogostoma klicali: „Čujte! Čujte!“, in mu na koncu živahno pritrjevali.

Za njim je bila razprava sklenjena in sta bila kot generalna govornika izbrana poslanca Bendel in Kowalski, oba levičarja, ker se je tudi med zagovornike prav nalašč vpisalo silno veliko levičarjev samo zato, da Kowalski pride k besedi. Na ta način prišel je ob besedo češki poslanec Špelina, ki je bil prvo mesto odstopil Nabergoju.

Ko to sklepam, govori Bendel, za katerim pride pa tudi drugi generalni govornik na vrsto, ker seja bode gotovo trajala do petih popoldne.

„Narodni dom“ v Ljubljani.

Tajnikovo poročilo.

„Slavni zbor!“

Delovanje našega društva in po njem upravnega odbora ni bilo v zadnji dobi niti živahnije, niti mlačnejše, kakor v preteklih. Dejanjske razmere, s katerimi je vsakemu društvu in njegovemu odboru vselej računati, se od prejšnjega leta v bistvu niso prav nič spremenile. Odbor deloval je tedaj, kakor v preteklih letih, na osnovani podlagi mirno naprej; pred očmi mu je bil v prvi vrsti glavni smoter društva in pa sredstva, po katerih bi se dal ta smoter čim prej, tem bolje doseči. Imel je štiri seje, ki so se vršile 3. aprila, 5. junija, 28. novembra in 21. marca.

Kakor je iz računskih zaključkov in pa iz bilance društvenega premoženja razvidno, pomnožilo se je društveno imetje v teku zadnjega leta za 5126 gld. 53 kr., bodisi po novih doneskih, bodisi po obrestih od starega imetja.

Število društvenikov naraslo je za tri. Društvo šteje sedaj jednega častnega člana, dva ustanovnika, jedenosemdeset deležnikov in deset darovateljev, — vsega skupaj štiriindevetdeset članov. Vsled smrti zgubilo je društvo v zadnji dobi ces. kr. vladnega svetnika Janeza Hozhevarja in pa Mihaela Pakiča, ki sta bila oba našemu podjetju vedno prijazno naklonjena. Bodi jima zato iz društva blag spomin o tej priliki!

Deležev je podpisanih 232, popolnoma izplačanih 156. Izplačana svota se je v zadnjem letu zvišala za 592 gld. 50 kr., dolg na podpisanih in ne izplačanih deležih znaša še vedno 2057 gld. 50 kr. Iz povedanega je razvidno, da, žal, število deležnikov še vedno ni doseglo zaželenje višine. Naj bi oni gospodje, ki so pripravljeni v ta namen kaj žrtvovati še le ko se z zidanjem prične, žrtvovali takej, našli bi gotovo obilo posnemalcev. Tudi v tej zadevi pokazal je odbor resno voljo. Za zgradbo treba pred vsem prostora, in sicer kolikor mogočecenega in primerne, če že ne brezplačnega prostora. Da bi imel kaj konkretnega v rokah, na kar bi se lahko opiral, pozval je upravni odbor v domačih dnevnikih posestnike ljubljanskih zemljišč, naj napravijo dotične pismene ponudbe do konca maja t. l. Želeti bi pač bilo, da pride ta stvar v pravi tir in da se reši za društvo ugodno in koristno.

Glavno zaslombo je imelo društvo tudi letos na „krajcarski družbi“, ki na korist „Narodnemu domu“ prav lepo vstraja že pet let in dosega jako lepe vspehe. Nabrala je za društvo do konca preteklega leta že 8322 gld. 46 kr.; pomnožek znaša v teku zadnjega leta 1800 gld. 94 kr., tedaj precej več, kakor v teku predzadnjega. To pa zaradi tega, ker si je vedla pridobiti novih virov. Jeden teh virov, sprožen v neki seji upravnega odbora in njej prepuščen v izvršitev, je nabiranje rednih večjih mesečnih doneskov. Odbor je prijavil poseben poziv do slovenskih rodoljubov v tem smislu in pridobil za stvar nad petdeset naročnikov, ki pripomorejo društvu vsak mesec redno do stotaka.

Važna za vsa tukajšnja in tudi za vnanja društva, sploh za vse Slovenstvo, je bila sijajna „Vodnikova slavnost“ dne 28., 29. in 30. junija. Naše društvo se je te slavnosti povsod primerno in dostojno vdeleževalo in položilo ob otvoritvi z drugimi narodnimi društvi po posebnem zastopniku venec

na spomenik. „Krajcarska družba“ je izdala o tej priliki prav ličen album s podobami, ki se nanašajo na slavljenčev osebno in njegovo življenje. To prav zdravo misel je slovensko občinstvo z veseljem pozdravilo in prav pridno segalo po knjižici. Vendar je ima družba še kako tretjino v zalogi. Posebno primerna je za darilo pridni šolski mladini koncem šolskega leta. Tudi neki drugi starejši in že večkrat naglašeni misli je dala „Vodnikova slavnost“ prvega duška do vresničenja, — misli, naj bi vsak Slovenec jedenkrat v letu, na kak posebno poljuden dan, rečimo: na dan sv. Cirila in Metoda, na velikonočni ponedeljek, na dan sv. Stefana itd., žrtvoval „Narodnemu domu“, kar svojim razmeram primerno in neobčutno lahko strpi. Tudi ta misel je pripomogla „Narodnemu domu“ v dneh od 28.—30. junija do par stotakov.

Že dvakrat izvršena in v zadnji dobi zopet nameravana misel, da bi društvo v poletnem času v zvezi s čitalnico na tamošnjem vrtu priredilo poletni koncert z bazarjem na korist „Narodnemu domu“, se zadnji čas ni mogla izvršiti vsled obilnih drugih veselje v istem času, vzlasti „Vodnikove“.

V drugi polovici zadnje dobe je bilo naše društvo brez predsednika. Dosedanji jako marljivi in zaslužni predsednik, ki je vstrajal pri društvu od prvega početka, ko se je jelo društvo še le snovati, do sedaj, odpovedal se je tej časti. Odbor vzel je odpoved z obžalovanjem na znanje in sklenil pri tej priliki, da se mu posebna deputacija zahvali za požrtvovalni trud na korist društva, ter ga skuša pregovoriti, da odpoved prekliče. Ni se ji posrečilo in odbor je po tej odpovedi sklenil, da ostane predsednikovo mesto do občenega zbora izpraznjeno, ker bi ne kazalo nalašč zaradi predsednikove izvolitve sklicavati poseben zbor. To bodi prepuščeno današnjemu zboru.

Od efektne loterije ostalo je, kakor je večini odbornikov znano, bodisi nezadetih, bodisi v lastne namene nazaj podarjenih vsega skupaj 462 dobitkov v prvotni vrednosti 1971 gld. Ti dobitki so do malega vsi poprodani za skupno svoto krog 800 gld. Razven posameznikov, domačih in vnanjih, oglašala so se zanje tudi društva, posebno po deželi, ki so jim rabili pogostokrat kot dobitki.

Društveno premoženje je naloženo v trinajstih hranilnih in posojilnih zavodih. Jednajstim zavodom iz 1888. leta pridružila sta se lani še logaška posojilnica in pa mestna hranilnica ljubljanska, v kateri so naložene obresti posojenega kapitala, katere je posojilnicam z letom 1889 vsled odborovega sklepa odrajavati le jedenkrat v letu, in sicer vselej koncem leta.

Po tem kratkem poročilu, ki Vam podaja zgodovino zadnje društvene dobe le v glavnih potezih, sklepa odbor z opravičeno željo, da bi bilo zanimanje za društvo v narodnih krogih nekoliko večje, in sicer toliko, kakoršno ta blaga, obče koristna slovenska ideja vseskozi zasluži. Da bi k temu iz svoje strani kolikor-toliko pripomogel, sestavil je poročevalc obširnejši zgodovini „Narodnega doma“ in pa „krajcarske družbe“, kateri daje društvu v ta namen na razpolaganje.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. aprila.

Notranje dežele.

Mladočehi in Moravska. Med jedjo rasté slast, pravi neki tuji pregovor. To dokazujejo tudi Mladočehi. Na Češkem so pri lanskih volitvah dobili več sedežev in nedavno je njihov kandidat zmagal v Mladi Boleslavi, kjer so Staročehi ves čas prodirali s svojim kandidatom. Letos se bodo vršile deželnozborske volitve tudi na Moravskem in Mladočehi že delajo načrte, da bi tukaj prodrli s svojimi zaupnimi možmi. Predzadnjo nedeljo se je zbralo v Brnu več zastopnikov iz 15 okrajnih glavarstev. Izdelali so načrt za volitve ter skovali nekako zvezo med svobodomiselnimi, kmečkimi in slovanskimi strankami. Jedna točka tega programa se glasi: „Spoštovanje do obstoječih cerkvenih naredeb, toda opozicija proti ultramontaninim težnjam“. Ta točka jasno pové, kaj hočejo češki radikali. Pod krinko „ultramontanin teženj“ hočejo tem uspešneje delovati za rusko šizmo. Tudi naših „mladih“ glasilo vedno bolj leze v ta tok, ker imajo dobrega učitelja, ki je pri Mladočehih hodil v šolo.

Poslanec Mocský in narodnostni na Ogerskem. Že večkrat smo imeli priliko, naglašati, da je v ogerski zbornici poslanec Mocský jedini mož, ki se drzne naravnost obsojati madjarski šovinizmu, ker je prepričan, da je v politiki pravičnosti najboljše zagotovilo madjarski narodnosti in

ogerski državi. Te dni se je Mocský zopet oglašil v listu „Budapesti Ujság“. „Razumim madjarsko politiko, — piše Mocský, — ki pravi: Zvežimo se tesno z Avstrijo, storimo ji, kar moremo, žrtvuemo ji, da le moč dobimo, da se zavarujemo proti nemadjarskim narodnostim in jih z dovoljenjem Avstrije z vsemi sredstvi pomadjarimo. Ta politika pa je pogubljiva. Madjarska politika, ki se ob enem obrača proti Dunaju in narodnostim, namesto da bi se s šestnajstimi milijoni Ogrov obrnila proti Dunaju, ter „peščico“ Madjarov tlači med dva mlinska kamna, — taka politika je pravi nezmisel. Trdijo, da jaz jedini med poslanci zagovarjam narodnosti. V resnici ni nobenega takega poslanca, tudi jaz nisem poklican v to. Nemadjarske narodnosti imenujejo „tujce“, sovražnike državi. V državnem zboru pa ni nobenega, ki bi zavračal take napade. To je madjarska politika, ki je pri zadnjih volitvah delala na to, da nemadjarske narodnosti niso zastopane v državnem zboru. Mene so izvolili naši rumunski so državljani, ker poznajo moja načela o narodnostih. Hotel sem ostati v kovačnici, v kateri se kuje usoda domovine. Moji volilci mi pravijo: Mi nočemo, da našo stvar zastopate v državnem zboru; zastopajte le koristi dežele! To jaz tudi storim ter obsojam narodnostni prepir. Bodimo pravični, ker je to človeška dolžnost in jedino prava politika.“

Vnanje države.

Italija. Razmere posamičnih italijanskih strank so vedno bolj zapletene. V južni Italiji se je sodelila stranka, kateri so na čelu Nicotera, Tajani, Magliani. Ti moške se posebno poganjajo, da bi se osnovala prejšnja levica, dočim zastopajo v severni Italiji Saracco, Brioschi in Luccatti interese zgodovinske desnice. Vrh tega osnovala se bode piemontska stranka pod Villo. Program prvoimenovane stranke je objavil v Napolji Magliani, kakor se je že poročalo listom. Iz programa se razvidijo njegova demokratska načela. On pravi, da naj se vnanja politika vjema z italijanskim gospodarstvenim položajem. Nadalje trdi, da zavisi ravnotežje v državnem gospodarstvu in zboljšanje gospodarstvenega položaja pred vsem od kupčijskih razmer s Francijo. Konečno svetuje, da naj vlada štedljivo gospodarji, omenja škodo brezpotrebne oboroženosti in meni, da bi se dalo prištediti samo na vojni mornarici 40 milijonov in vsega vkupe 60 do 70 milijonov. Program druge stranke je podoben Maglianijevemu; tudi on zahteva vpeljavo strogega štedilnega sistema, pred vsem gledé na armado in brodovje, zameta vsak nov davek in hoče brez Nemčije in Avstrije zboljšati razmere med Italijo in Francijo ter pospeševati radikalizem. O programu tretje stranke se ni poročalo še nič gotovega. Toliko je pa gotovo, da nameravajo vse tri stranke spraviti Crispija iz ministerstva in zasesti njegovo mesto. — Take stranke niso dobro znamenje v državi; kajti sloga in jedinstvo med narodom se ruši in slabi moč države. Zgoraj omenjena moža sta imela povsem prav in uzrok, da sta poudarjala, naj vlada bolj štedljivo gospodarji; kajti pri tacihi finančnih razmerah, kakor so italijanske, postavljati na državne troške spomenike največjim nasprotnikom Avstriji in sv. cerkvi, je pač več, kakor slabo gospodarstvo.

Anglija. Slavni angleški državnik Gladstone, osemdesetletni starček, ozdravel je vendar-le in imel v angleški zbornici govor, v katerem je ugovarjal vladnim naredbam. Povodoma nadaljevanja razprave o predlogu nakupa irskih zemljišč, pobijal ga je v dolgem, izvrstnem govoru. Njegovo ugovarjanje proti predlogu opira se pred vsem na naslednje točke: ker imenovani predlog ne zadovoljuje večine irskega prebivalstva, ker nima sedanja zbornica pravice uporabljati angleški kredit v preveliki meri za nakupovanje irskih zemljišč, ker bi nastale vsled tega politične, finančne in gospodarstvene nevarnosti za državo in ker nima predlog sam nikakega zaveznega značaja. Parnellovemu protinacrtu ni Gladstone nič ugovarjal, ker ga ni baje popolnoma razumel in se vjema s Parnellovimi nazori, da naj se ne preženó irski posestniki iz domovine. Kancelar državnega zaklada, Goschen hotel je Gladstonov ugovor ovreči. Po Goschenovem govoru se je vršila razprava prav mirno in konečno se je odložila. Nekateri angleški listi pa obsojajo Gladstonov govor.

Francija. „Figaro“ objavlja pismo, katero je pisal princ Jérôme Napoleon Carnotu, predsedniku republike. Pismo se glasi: Gospod predsednik! Obiskali ste Korziko. Temu ne bi jaz nič ugovarjal, ko ne bi bili obiskali rojstne hiše mojega strijca in s tem nekaj nepristojnega storili. Nikakor Vam ni ticala pravica prestopiti prag Napoleonove rojstne hiše. Kaj je vkupnega med prvim konzulom, kateri je povzdignil Francijo v nekaj mesecih, in med Vašo vlado, katera jo vsak dan desorganizuje; med cesarjem, kateri je podlegel velikosti svojega sistema, in Vašo zborniško vlado, katera podlega svoji nemoci? Kako se drznete hinavsko počastiti zibel velikega moža, ko ste mene, njegovega unuka, brez uzroka prognali? Ostanite predsednik svoji strankarski vladi, katera Francijo tako slabi, vživajte svoje dohodke, pridržite si svoje mesto, katero zavzimate, a ne izpolnujete, toda puščajte nam naše spomine in srečo našo. Ne žalite mojega nezasluznega prognanstva. Vaš obisk je le paradija, Vaše počaščenje le oskrunjenje, proti čemur moram ugovarjati.

Nemčija. Knez Bismarck se je izrazil proti hamburškemu trgovcu, kateri so bili k njemu na obed povabljeni, prav nepovoljno o svoji ostavki, in ob enem povedal, da se hoče, kakor do sedaj, tudi v prihodnje vdeleževati političnega življenja. Pred vsem bode prišel v prusko zbornico, a potem sprejel mandat za nemški državni zbor. Tudi je čuti sémtertja, da so narodno-liberalni in prosto-konservativni poslanci pripravljeni, na ljubav nekdanjemu državnemu kancelarju svoje mandate odložiti. V katerem volilnem okraju bode knez Bismarck kandidoval, še ni znano. Vsekako bode nekaj čudno, da bode mož, bivši kancelar in najmerodajnejša oseba nemške politike, sedel kot navadni poslanec v nemškem državnem zboru; mož, ki je vladal, — rekli bi, — vso Evropo. Bismarck poudarja vedno, da ni sam od sebe izstopil iz državne službe, temveč bil odpuščen, kar provzročuje med nemškim ljudstvom mnogo nezadovoljnosti. Nemci dobro vedó, kaj je naredil knez Bismarck za Nemčijo in kaj bi bili dandanašnji Hohenzollerji, ko se ne bi bil rodil Nemčiji bivši kancelar Bismarck. Kakor se kaže, nastal bode boj, pa ne med knezom Bismarckom in sedanjim kancelarjem Caprivijem, temveč med prvim in cesarjem Viljemom II. Zanimivo je pač tudi, da je knez Bismarck naravnost imenoval Bötticherja moža, kateri je prav za prav provzročil njegov odpust. Cesar Viljem ima vedno govore. Malo-kateri vladar je bil toliko navdušen za govorniški oder, kakor je nemški cesar. Kar je drugim vladarjem armada, to je nemškemu cesarju Viljemu govor. — O obisku nemškega cesarja pri angleški kraljici v Darmstadtu, kamor je prišla tudi cesarica Avgusta, govore listi jako veselo in pozdravljajo rastoče bližnje razmere, v katerih niste le obe cesarski hiši, temveč tudi oba za svetovni mir potegujoča se naroda. — Italijanski kraljevič pride koncem meseca maja ali v začetku junija na svojem potovanju v Berlin, kamor pride brčkone tudi mati njegova.

Bolgarija. Za vladanja Marije Terezije izselilo se je mnogo Bolgarov iz svoje domovine na Ogersko, kjer so od tistega časa zadovoljno živeli. Mej tem so se časi izpremenili; ogerski Bolgari beró in slišijo o svoji stari domovini in si mislijo, da je to prava obljubljená dežela; kajti zadnji čas se mnogo govori o njej. Kakor se poroča iz Sofije, nameravajo ogerski Bolgari vrniti se v svojo domovino. Pred vsem poslali bodo oglednike, — kakih dvajset mož, — ki bodo bajé prihodnji mesec prepotovali in obhodili Bolgarijo. Po Dunavu bodo prišli do Vidina in potem čez Sistovo, Ruščuk, Varno potovali v Carjigrad in od tu vrnili se po železnici čez Plovdiv in Sofijo nazaj v domovino. Bolgarski listi opominjajo ljudstvo, da sprejme svoje brate gostoljubno in prijazno. — Ko so minuli velikonočni prazniki, gre vse zopet svojo staro pot naprej. Ministri, ki so se bili podali za praznike na popotovanje, vrnili so se nazaj v Sofijo. Tudi knez se je povrnil v Sofijo iz Plovdiva. Finančni minister Salabašev, kateri je pred prazniki nameraval odložiti svojo državno službo, premislil se je in ostane še na svojem mestu. Iz nameravanegashodastrankarskih mož, ki so se nameravali sporazumeti na temelji skupnega programa, ni med velikonočnimi prazniki nič postalo. Konservativci so se že dlje pogajali z vladno stranko; Rusom prijazna stranka pa, ki je dala v „Slavjaninu“ predlog za sporazumenje, pokazala je kmalu, da ne misli v resnici na to. Brčkone meni, da so se razmere med Rusijo in trodržavno zavezo začele tako preobraževati, da bode Rusija prej ali slej merodajna za Bolgarijo. „Svoboda“ spominja na nekdanjo pogajanje za sporazumenje in pravi: „Vlada se noče spuščati v govor za sporazumenje s taciimi ljudmi, ki hočejo izkopati domovini grob; dokler bode ljudstvo zaupalo vladi, vodila bode svoje države zadeve v dosedanjem zmislu, in ne bode se jej treba brigati za nasprotno stranko.“ — Iz Sofije se poroča listom, da je bolgarska vlada sklenila odtegniti javnosti vse dokazilne spise v Paničevi zatožbi, kateri bi ugnili Rusijo vpletati v Paničevo afero. Vsled tega izgubila bode zatožba mnogo zanimivosti in važnosti.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 26. aprila. Dne 23. t. m. vršila se je v prostorih „Narodnega Doma“ muzikalno-deklamatorična akademija na korist dijaškemu podpornemu društvu, katero so priredili gimnazijski dijadi pod vodstvom svojega pevovodje, preč. g. P. Hugolina Sattnerja. Vspored je bil naslednji: 1. K. M. pl. Weber: Overture k operi: „Der Freischütz“. Godba za orkester. 2. Fr. Gerbic: „Klic pomladni.“ Mešan zbor. 3. S. Gregorčič: „Blagovestnikom.“ Deklamacija. 4. Broga: „Serenada.“ Samospev za sopran, spremljan z goslimi in klavirjem. 5. R. Schumann: „Zigeunerleben.“ Mešan zbor. 6. L. pl. Beethoven: „Quatuor IV.“ Andante cant. in Rondo. 7. J. N. Vogl: „Wittekind.“ Deklamacija. 8. K. Kreutzer: „Večerna.“ Čveterospev. 9. Mendelssohn: „Maiglöckchen.“ Duett, spremljan s klavirjem. 10. Fr. Gerbic: „Lovska.“ Mešan zbor, spremljan s klavirjem.

Željno so pričakovali naši meščanje in tudi okoličanje napominanega večera, ker ta dijaški

koncert zavzema v našem mestu prvo mesto med vsemi drugimi produkcijami celega leta. Ko se dvigne zagrinjalo, začne izbrani orkester tako prekrasno in vedno novo Weberjevo ouverturo. Krasen je bil „Adagio“ ter fino izpeljan, a ko nastopi „Molto vivace“, rekel bi, s svojimi viharju podobnimi odlomki, in zopet sladko šepetajočimi melodijami, bilo je vse občinstvo kar očarano od tolike moči godbene. Kakor solnce iz-za oblakov svitlo in čisto posije, tako sledi „konec“ tej klasični ouverturi; tu je vse godlo, pihalo in trobilo v prelepem in čistem soglasju, kakor če po vihnem dnevu lep večer nastane. Da se je pa ta težka ouvertura tako sijajno izvršila, gré največja zasluga preč. gosp. P. Hugolinu, ki je s svojo znano energijo in s temeljitim znanjem tega krasnega umotvora orkester dirigoval ter ga tako mojstersko vodil. A pri tej priliki so tudi pokazali izbrani muziki našega malega mesta, da so kos vsaki še tako težavni nalogi, pa tudi mesto naj se veseli, da se more ponašati s takim orkestrom.

Zatem se je vršilo petje. Dobro izvežbani zbor do 40 gimnazijcev pel je precizno, zvonko, vrlo. Moral je vsako pesem ponavljati, tako so bili vsi poslušalci zadovoljni s temi krepkimi, a čistimi deškimi glasovi. Najlepši pohvalo je pa žel solist Bartel; akoravno se je bil nekoliko prehladil, vendar je tako lepo, čisto in krepko pel „Serenado“, da so se osobito dame čudile, da more deček tako čisto in visoko peti. Schumannov „Zigeunerleben“ provzročil je nenavaden vtis; ta kompozicija je ena najboljših njegovih del, a vendar ima nekaj tujega na sebi, in občinstvo je zahtevalo, da jo je moral zbor ponoviti. Najboljši vseh pa je dosegel izbrani kvartet s Kreutzerjevo „Večerno“. Skladba sama na sebi je krasna, potem pa ta natančna izpeljava, to občutno petje gladkih, kot svila volnih in mehkih glasov, da, to je bilo v resnici krasno, in marsikdo je rekel, da je ravno ta pesem izmed vseh točk tega koncerta najboljši vtis na poslušalce naredila. Sledile so potem še tri pesmi. „Maiglöckchen“ od Mendelssohna so dečki prav čvrsto peli, še bolj veselo „Vabilo k plesu“, in h koncu je zopet pel celi zbor Gerbičovo „Lovsko“, katero je moral ponoviti. Omeniti mi je še klasičnega kvarteta Beethovnovega. Ime skladatelja pové, kaj mu je vsebina, zato naj izpregovorim pri tem le o izvrševalcih. Violino je igral znani g. Tuček, bivši kapelnik, prav mojstersko in tako občutno, da je s tem popolnoma zadostil svojemu imenu. Violo je igral preč. P. Hugolin sam, ki je znan kot posebno spreten igralec na tem instrumentu. Violoncel in glasovir pa dva mlada dijaka prav v občo zadovoljnost.

Veselo je bilo občinstvo, zadovoljni so bili peveci, in preč. gosp. pevovodja je bil s tem lepim vspehom vsaj nekoliko poplačan za obilni trud, ki ga taka produkcija zahteva. Vsi pa, ki smo poslušali, želimo enoglasno, Bog nam daj doživeti še mnogo tako lepih in zabavnih večerov. Ognjeslav.

Iz Napolja, 22. aprila. Zvečer od 19. do 20. aprila odrinili smo nekateri iz Rima v Napolj. Težka, trudna je bila noč.

Napolj, največje mesto Italije, šteje okoli pol milijona ljudij. Veliko se je pisalo o njem, kako je nesnažno, zanemarjeno, ko je tu vladala še pred malo leti huda kolera; toda resnično povém, iznenadil sem se in drugi z menoj. Povsod, vsaj koder smo hodili, so široke, čedne ulice; le sčertertja v nekaterih postranskih ulicah je videti kaj nečednosti, a gotovo ne več, kakor v drugih italijanskih mestih. Morda so se pa ljudje poboljšali od časa zadnje kolere; ali pa je snažno le od zunaj, ker ne pridemo notri. Ljudje so tu, — skoro bi rekel, — močnejši in lepše rasti, dozdevalo se je nekaterim izmed nas. Od griča sv. Martina je predивно lep razgled. Široko morje razprostira se pred teboj, ogenj bljuvajoča visoka gora Vezuv te mika, in daljno modro nebo te kar vleče, da se ti srce razveseli, in tvoj duh se zaziblje v čarobne misli. Nebo te spominja na rajska nebesa; ogenj pod zemljo, ki še iz Vezuva vrè, te spominja na grozni pekel; potresi in široko morje na tvoje tukaj tako nemirno življenje.

Popoldne odidemo na pozorišče nekaj lepega, a razrušenega Pompeja. To so ti silne razvaline, da groza spreletava človeka. Hiša pri hiši, orjaške stavbe, poganski templji, vodnjaki in razna shranišča! Gori visoko pred teboj ti grozi Vezuv s svojo ognjeno silo. Skoro vse je tu odkopano; naprej pa še odkopujejo zidovje. Pogledal sem v muzej ter se

divil nestrohnemim mrličem v groznem položaji, ko jih je nenadoma smrt prehitela.

Iz Zagreba, 25. aprila. Pretečeni teden so se zopet začela zidarska dela na naši prvostolnej cerkvi ter se bode vse tekom zime v klesarske delavnici pripravljeno gradivo počasi spravilo v višino in vzdalo.

Najpoprej se bode nadaljevalo zidanje novega severozapadnega zvonika, od katerega so že tri nadstropja dogotovljena, a četrto se bo začelo zdaj zidati. V tem nadstropju bode pripravljeno zvonišče, kamor se bodo spravili vsi zvonovi iz drugega zvonika razun največega in najmanjšega, ki ostaneta na svojem starem mestu. Le-to nadstropje bode visoko do 17-8 metra, a od vseh strani bode imelo dvojna okna, da se bode slišal bolje glas zvonov. Dolnji del tega nadstropja v višini 6-2 metra je že lanskega leta sezidan, ostali del pa bode letos tem prej gotov, ker je zato potrebno kamenje že vse pripravljeno.

Oder za to zidanje je tako napravljen, da se opira na robine tretjega nadstropja, pa se bo mogel zdaj ves dolenji del odra odstraniti. V notranjosti tega zvonika se bodo dalje vzdavale kamenite stopnjice in dogotovili neki poslovi v predelih, kjer se bodo spravljale cerkvene stvari, z druge strani pa se bodo od kora prebila vrata ter pripravilo mesto kot čakalnica za pevce in godce ter shramba za godbeno orodje.

Glavno očelje je dogotovljeno, samo še prostor se bode v višini galerije med glavnim očeljem in zaledjem presvodal in vredil kot hodnik iz enega zvonika v drugi.

V velikej ozaljšanej izdolbini izpod križa bode se še postavila soha Matere Božje z Jezusom in do nje z desne in leve strani po en angelj. Vse te sohe izdeluje učitelj kiparstva deželne obrtne šole Karol Morak po načrtih akademičnega kiparja Jožefa Breyerja na Dunaju. Nadalje se bodo ukusno izdelani gotični baldakini z leve in desne strani velikih oken nad okroglim rozetonom kakor tudi od vsake strani rozeton okna vzdala, a izpod njih namestile na že vzdane postavke sohe svetnikov. Vsi ti uresi in slikovni predmeti se bodo namestili neposredno pred tem, ko bodo začeli oder z očelja podirati, da se ne bi poprej kaj od vsega potrl. Galerijo bodo ogradili še-le bodočega leta, ravno tako bodo tudi drugi zvonik še-le na leto začeli dozidavati, ker letos ni dovolj sredstev za ta ogromni posel.

V notranjosti cerkve se dogotavlja oltar svetega Križa ter se je nadejati, da bode v kratkem predan v opredeljeno svrho. Le-ta oltar je krasno izdelan in bogato pozlačen ter dozda najlepší v stolnej cerkvi. Srednja izdolbina tega oltarja je obložena z zlatim mozaikom, izdelanim v tvornici Adalberta Neuhausera v Inomostu, in v njo je postavljeno propelo od kararskega marmorja napravljeno po Moraku, dočim se imajo kipovne skupine na straneh „Žrtva Izakova“ in „Mojzes s kačo“ izdelati po načrtu akademičnega kiparja J. Beyerja ter še letos postaviti. Okoli tega oltarja, v katerem bode shranjeno sv. rešnje telo, se bode postavilo precej lepo okrižje za obhajanje.

Za letošnja dela v stolnej cerkvi se je nabralo denarja skoraj dovolj, ker je kardinal nadškof že do zdaj položil v to svrho za letos 5000 gld. ter obljubil še daljni precejšen prinos, a visoka vlada je izplačala od obljubljenega svote v proračunu v iznosu od 10.000 gld. do zdaj že 5000 gld., k temu je še zakladna svota in dobrovoljni prinosi, ki so pa vsako leto manjši, premda bo treba še ogromne svote, da se do l. 1895. dovrši vsa restavracija prekrasne stolne cerkve.

Dnevne novice.

(Visoka romarja,) prevzvišena gg. knezoškofa graški in mariborski, dr. Janez Zwerger in dr. Mihael Napotnik, pripeljala sta se danes na svojem povratku iz Rima v Ljubljano, kjer se mudita kot gosta pri prevzvišenem g. knezoškofu.

(Ljudsko štetje in občevalni jezik.) Češki poslanec Jahn je v državnem zboru dne 25. t. m. stavil predlog: 1. Visoka vlada naj se pri prihodnjem ljudskem štetju ozira na to, da se vsakdo popraša ne le po občevalnem jeziku, temveč tudi po narodnosti. 2. Visoka vlada naj skrbi, da pri določevanju občevalnega jezika nižji organi postopajo nepristransko in da se pri štetju nikakor ne bode vplivalo zaradi občevalnega jezika. — Nam je še v

živem spominu, da so se pri zadnjem ljudskem štetju godile nerednosti v znani rubriki, v kateri je moral vsakdo označiti svoj „občevalni jezik“. Po mestih, trgih in občinah, kjer prevladujejo Nemci ali odpadniki, popolnjevali so pôle slovanskega prebivalstva z nemškim ali laškim občevalnim jezikom. Celó ministru dr. Pražáku se je pripetilo na Dunaji, da so ga v oni rubriki zapisali za Nemca, kar je pozneje popravil z odločnim ugovorom. Le ko bi se določila posebna rubrika „narodnost“, moglo bi se natančneje določiti število te ali one narodnosti. Kako malo zanesljivo je ljudsko štetje po občevalnem jeziku, dokazuje to, da so pri zadnjem ljudskem štetju dne 31. decembra 1880 v Avstriji našli 21.794.231 duš, uradna statistika pa jih navaja 22.144.244; torej bi moralo biti v Avstriji 350.013 gluhonemcev. Zato s svojega stališča le obžalujemo, da so se mnogi poslanci na desnici odtegnili glasovanju o predlogu poslanca Jahna; bil je namreč odklonjen s 101 glasom proti 47.

(Iz mladočškega tabora.) V „Čechu“ je 62 volilcev objavilo odprto pismo na svojega zastopnika v deželnem zboru dr. Vašaty-ja, v katerem kot pravoverni katoliki od njega zahtevajo, da v češkem deželnem zboru zagovarja katoliške koristi in z vsemi močmi dela na to, da se mladina v ljudskih šolah poučuje in vzgaja po načelih katoliške vere. Naposled izjavljajo podpisani volilci, da obsojajo prepir med narodom. Vseh volilcev v horaždoviškem okraji je 120, pri zadnji volitvi jih je prišlo na volišče 117, torej je 62 volilcev nadpolovična večina. Ker so Mladočehi zahtevali, da vsi češki poslanci odlože mandate, ki so v nasprotju z volilci, radovedni smo, kaj bode storil mladočški voditelj dr. Vašaty. — Zanimivo je dalje, kar piše „Český Lev“ dne 23.ega t. m.: „V dokaz, da Mladočehi s češkim narodom ne igrajo komedije, temveč da se resno bojujejo proti nemškemu jeziku, vpeljali so mladočški državni poslanci v svojem „neodvisnem“ klubu nemščino kot opravični jezik, in sicer vsled tega, ker grof Lažanský slabo ume češki in večkrat ne vé, o čem mladočški rešitelji naroda sklepajo. To so torej patentovani rodoljubi v luči resnice. In takim široko-ustnežem je naš narod verjel!“

(Iz Trbovelj) se poroča, da so včeraj prijeli J. Šusterja in v Hrastniku E. Grčo. Prvi je hujskal rudokope, naj praznujejo dan 1. maja; drugi je pretil, da bodo s silo isti dan ustavili delo.

(Svobodomiselná frazovitost) seza celó na blagoslovljene katoliške kraje. Za dóbe, menda sv. Hilarija, čudil se je svet, da je postal arijanski, mi pa se z večjo pravico moramo čuditi, kako se je današnji katoliški svet poliberalil. Na našem grobišči čitamo in čujemo na pr.: „Bog mu daj lehák počitek!“ ali pa: „Naj v miru počiva!“ In kako lepo slóve: „Bodi mu zemljica lahka!“ ali „Mir in pokoj njegovemu pepelu.“ Dasi latinski „Requiem aeternam“ dosti jasno označuje, da moramo pisati in izgovarjati samo „večni mir in pokoj“, ker ta želja ne velja truplu, temveč duši, in torej to počivanje ni v grobu, ampak pri Bogu po znanih besedah: „Discite a Me... et iuviniatis requiem animabus vestris.“ Svetujemo, da duhovščina naša skrbi za to, da se na blagoslovljenem kraju čitajo napisi v istini katoliški: „Večni mir in pokoj!“

(Novi provincijal usmiljenih bratov) je o. Janez Sobel, bivši prior v Gorici.

(K orožnim vajam) morajo letos priti vsi rezervniki, ki so bili potrjeni l. 1885., 1883. in 1881.; dopolnilni rezervniki iz l. 1885. in 1883.; enoletni prostovoljci, ki niso še doslužili sedem let in oni rezervniki, ki se lanske leto niso vdeležili orožnih vaj.

(V Radovljici) se je osnovalo novo društvo z imenom „Slovensko pevsko društvo Triglav“.

Raznoterosti.

— Čudovita nebna prikazen. Iz Veslave se poroča: Te dni je bila zvečer ob deveti uri čudovita prikazen na severo-vzhodnem nebu. Velikansk rep, kakor jih imajo premičnice, prikazal se je kar hipoma na imenovanem mestu. Prodiral je sunkoma naprej in segal je do srede neba. Rep je bil belosvetal, bil ostro omejen in svetil bolj na obzorji, kakor v vis. Prikazen je trajala pet minut.

— Zanimiva pravda. Kakor se poroča listom, namerava Adelina Patti vložiti tožbo proti možu, ki je vjel njen slavni glas v fonograf brez njenega dovoljenja. Pri operi v Sv. Francišku v Severni Ameriki je namreč vjel omenjeni mož zvočne glasove znane pevkinje in zdaj jih namerava predavati s svojim fonografom po mestih Združenih držav.

— Znamenito uro ima v Črnem lesu neki gozdar, Breinig po imenu. Dnevni čas naznanja petje posameznih ptičev. Najprvi zjutraj oglasi se škinkovec, ki se prvi vzbudi; peti začne že pred jutranjo zarjo in poje od polu dveh do dveh. Za njim ob dveh oglasi se mnih (der Mönch) in poje do polu treh. Ta ptiček poje podobno slavčku. Od polu treh pa do treh pedpedika prepelica. Od treh do polu štirih drobi svoje pesmice drobna penica. Od polu štirih do štirih žvižga črni kos. Od štirih do polu petih žvrgoli škorjanček. Od polu petih do petih oglašja se črnoglava senica. Ob petih začne pa zaspani vrabec in trdi, da je „živ“, „živ“ po polu šestih.

— Mačja razstava, kakor je še ni videl svet, bode 10. dne maja meseca v Amsterdamu. Na razstavi bode trideset vrst maček, in sicer: modrosiva mačke, bele s sivimi očmi, bele z rdečimi očmi, črne mačke, velemačke, pritlikave mačke, modre, črne angore s Cipra, črne in belo lisaste mačke, pomerančaste barve, mačke s povešinimi ušesi, kitajske, vzhodno-indijske itd. Premovali bodo trije ravnatelji holandskega živalskega vrta.

— Največ pomeranč pridela vsekako Assam. Dasiravno jih je taka množica, vendar jih ne tehtajo ali merijo, temveč le štejejo. Zadnja letina ni bila sicer najboljša, vendar se je izvozilo v Bengalsko 37.053.960 pomeranč. Leta 1888. izvozilo se jih je 75.500.000.

— Pisma Marije Stuart. Britiški muzej kupuje pismo, katero je pisala kraljica Marija Stuart zjutraj onega dne, ko je bila usmrčena, namreč 18. februarja 1587. I. sorodnemu kardinalu. Tega osodpolnega jutra je pisala še dve drugi pismi — jedno papežu, katero je še v vatikanski knjižnici, in drugo francoskemu kralju; poslednje se je uničilo.

— Pisma Napoleona I. Te dni prodajana bodo v Londonu pisma Napoleonova. Pisma so posebno radi tega velike cene, ker ja je pisal od konca do kraja Napoleon I. sam. Cesar je bil navajen narekovati pisma tajniku in svojeručno le svoje ime koncem pisma zapisati. Še celó svoji soprogi Jožefini ni lastnoručno pisal pisem.

Telegrami.

Dunaj, 28. aprila. Delegacije se snidejo dne 4. junija. Dunajska policija je dovolila dne 1. maja delavski shod.

Budimpešta, 28. aprila. Višji mestni načelnik je prepovedal delavski shod dne 1. maja. Delavska deputacija je prosila dovoljenja z obljubo, da bodo delavci sami skrbeli za red.

Budimpešta, 29. aprila. 30.000 delavcev v tovarnah in rudnikih na južno-vzhodnem Ogerskem je sklenilo dne 1. maja prirediti demonstracije. Delavci v sladkornici Botfalva so ustavili delo ter zahtevajo veliko zboljšanje plač. Vodstvo je odpustilo 120 delavcev.

Rim, 29. aprila. 19 delavskih društev v Rimu je sklenilo zahtevati osemurno delo.

Milan, 29. aprila. Zastopniki delavcev so sklenili resolucijo, naj se vsled prepovedi praznika dne 1. maja zvečer vdeležijo posvetovanj o osemurnem delu.

Pariz, 29. aprila. Včeraj so prijeli 14 anarhistov, med temi sedem znanih voditeljev. Pri enem so našli skrivno tiskarno in več revolucionarnih knjižur. Med zaprtimi sta tudi antisemitski kandidat pri občinskih volitvah marquis Mores in tajnik delavske borze Prevost. Anarhisti so v nedeljo v Parizu, Versaillesu in St. Germainu med vojake delili hujskajoč oklice.

Umrli so:

25. aprila. Antonija Ženko, hišnega posestnika hči, 5 let, Krakoveke ulice 12, meningitis. — Ana Pardubsky, privatnega uradnika hči, 34 let, Hrenove ulice 12, jetika.

V bolnišnici:

24. aprila. Neža Rayer, gostija, 73 let, valed raka v ušesih.

25. aprila. Terezija Pavlin, gostija, 16 let, gangrine senilis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	733.9	3.4	brezv.	oblačno	3.20
28. 2. u. pop.	731.0	10.4	"	oblačno	dež
9. u. zveč.	729.1	8.0	sl. zap.	dež	

Srednja temperatura 7.3° za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89	gld.	20	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	89	"	45	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	60	"
Papirna renta, davka prosta	100	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	940	"	75	"
Kreditne akcije	292	"	118	"
London	118	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	40	"
Cesarski cekini	5	"	60	"
Nemške marke	58	"	02 1/2	"

Izjava.

Podpisani pojasnjam s tem, da je vse, kar sem jaz o priliki zadnjih volitev v ljubljanski mestni zastop o gosp. Matiji Kunc-u, krojaškem mojstru v Ljubljani, govoril, od mene izmišljeno in neresnično, kakor se je tudi po popolnoma nepristranskih pričah pri sodišči dokazalo, — da vse to oblašujem in javno preklčem.

(1)

V Ljubljani, dne 28. aprila 1890.

Fr. Sturm.

Zahvala.

G. Jožef Javornik, trgovec v Žalini, je bil naprošen, naj bi pripeljal iz Ljubljane na Krko za stradajoče namenjeno koruzo. Pripeljal je je na treh vozeh 4680 kg. ter se odpovedal vsemu plačilu. Bodi mu na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala.

Krka, dne 22. aprila 1890.

J. Sorec,
župnik.

Mineralno kopališče, 30 stopinj gorkote v Toplicah na Dolenjskem se bode odprlo s 1. majem.

Tam je pošta in telegrafična postaja. Bližnje železnične postaje so: Ljubljana, Litija, Videm-Krško. Vozi se tja 5—7 ur.

Sobe v kopališči so po 70, 80 kr. in 1 gld. Kôpel po 20 kr. Table d'hôte 60 kr.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Kulavio,

(3—1) kopališki zdravnik in najemnik.

Karola Gianija zalogo umetalne vezanine in tkanine priporočata

Fellinger & Hassinger

Dunaj, I., Seilergasse 10, Güttweigerhof

velečastiti duhovščini kakor:

bandera, baldahine, mašne plašče, dalmatike, pluviale, velume monštrance, kelihe, kadilnice, altarne svetilnice, svete kipe, križeva pota, božje grobe, cerkvene lestence od stekla in medi, vsakovrstne oblike in zloga.

Na zahteranje pošiljajo se paramenti na ogled.

Skoro 100 let imajoči sloveč obstanek naše ustanovitve jamči zanesljivost naše trdnice.

Ilustrovane cenike pošiljajo brezplačno in franko.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Sargove glicerinovne specialitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specialitete F. A. Sarg in Karol Sarg, rabi jih Njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine kakor tudi mnoge tuje knežje rodovine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerino milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v desetičah po 3 koščke vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koščke 60 kr.

Medeno glicerino milo v zavitku po 3 koščke 60 "

Tekoče glicerino milo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave roke in nečisto polt.)

Glicerino usna krema v steklenici 50 "

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gld. 1 —

Toaletno karbol-glicerino milo v zavitku po 3 koščki 1.20 "

KALODONT, glicerino zobna krema po —.35

(Izvrstno sredstvo za lepe svitle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. — V Ljubljani pri lekarnarjih Ludoviku Grečelju, Vilj. Mayerju, Gabr. Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkoczyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lassniku, M. F. Suppanu in Antonu Krisperju.

(20—8)

P. n.

Usojamo si s tem p. n. hišnim posestnikom v Ljubljani uljudno naznanjati, da smo za vpeljavo novega mestnega vodovoda v hiše osnovali

vodovodni instalacijski zavod.

Nase zveze s prvimi in zmožnimi tovarnarji te stroke, in pa to, da smo za izvedenje instalacijskih del naročili le spretno in skušene monteurje, omogočujoje nam, zagotoviti našim p. n. naročnikom najsolidnejšo in najcenejšo izvršitev del.

Naša glavna zaloga in instalacijska delavnica je pri gosp. M. Škrabecu, kongresni trg (nova munska hiša); poleg te smo osnovali pri gosp. Fran Levou, Hilšerjeve ulice št. 12, uzorčno zalogo.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

z velespoštovanjem

konzorcij za vodovodno instalacijo

M. ŠKRABEC, FR. LEVC, JUL. NOWOTNY.

Opazka. Napominani dunajski installateur vpeljal je vodovode na Dunaji, v Olomucu, Lincu, mestu Steyeru, Moskvi in Petrogradu.

(6—1)

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.